

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47,
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuliile nepublicate nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Sibiu, 19 Septembrie.

După informațiunile, ce le avem, în zilele aceste listele alegătorilor la dietă vor fi definitiv stabilite. Datele statistice au preste tot în zilele noastre un rol însemnat. Rolul statistice nu va întârzia ași arăta influența și asupra puterilor noastre în lucruri privitoare la legislațiunea din viitoriu.

Nu întrebăm, pentru că ar fi zădarnică întrebarea, dacă statistica, carea ne va demonstra puterile noastre în lucruri privitoare la legislațiune, va fi în conformitate cu adevărata statistică. Se poate, că compunătorii datelor se nuși fie împlinit cu esatitate problema; se poate că dintre cei îndreptățiți, din varie cauze, se nuși fie reclamat dreptul de a fi alegători. Una sau alta poate face, ca în ziua, când vom veni să vedem bilanțurile listelor stabilite, se ne înfațișeze un regres, față cu perioadele trecute, un regres, a cărui cauze se fie nu regulul real în contribuabilitate, ci în influențele politice. Odinioară „natio valachica”, cum ne numese legile asuprirei din trecut, a fost cu proprietate. După aceea scădută la gradul de coloni, cu toate că ea în faptă se afla în proprietatea ei, „praeter mercedem laboris”, nu avea nimica și nici drepturi politice.

Socoteala, ce vom avă a face, va trebui să o facem cu cifrele bune, reale, esacte, neesacte așa după cum vor fi stabilite.

Ori cum va fi cu datele statistice, nu ne putem feri din calea altei întrebări foarte serioase, care cu cât se apropie anul 1881 cu atât bate mai puternic la porțile noastre. Este întrebarea, care ori cât s'a vorbit și scris de cincisprezece ani încoace despre densa, a ramas o întrebare pendentă, — neresolvată. Este întrebarea atitudinii Românilor față cu alegerile în corpurile legitimoare.

Întrebarea aceasta nu este nici ușoară nici grea. Ușurătatea ca și

greutatea ei atârnă, pe lângă alte momente, și dela modul de apreițare. Neresolvarea ei definitivă, sau rezolvarea ei de până acum, dacă putem numi rezolvare ceea ce s'a făcut de vre o cincisprezece ani, a lăsat deja urme fatale în sinul națiunii noastre. Urmele aceste trebuie sterse dacă nu vom, ca fatalitatea se crească în progresiune geometrică.

Rezolvarea unei întrebări, care o putem numi, cel puțin gîngășe, nu se poate nici cu glume, nici cu duplicități. Toată seriositatea detorită demnității unui popor, însoțită de un studiu profund, basat pe sciință pozitivă, însoțită de calcule care realitatea trebuie aduse pe planul dezbaterii. Așa se discută, așa se rezolvă astfelii de chestiuni. Nu trebuie mai departe perdt din vedere, că praca evenimentelor este de multe ori mai tare decât teoriile, mai ales lipsite și de principii.

Noi am dezbătut întrebarea aceasta din destul. Oamenii cu raționament politic n'au găsit rea soluțiunea recomandată din partene. Din contră și dintre contrarii părerilor noastre s'au aflat oameni, cari în cele din urmă au aprobat-o.

Aprobarea și neacceptarea sînt lucruri, cari nu dau rezultate pozitive, și Românilor tocmai rezultatul pozitiv le este de lipsă.

Timp de cugetat numai la părere putem dice că mai avem. Reducerile câte s'au făcut până acum în drepturile deja avute, au crescut atât de mult, încât mai stînd mult în chipuri ne vom trezi, că nici discutiunea nu ne va mai fi permisă.

Cu cât e așa dară timpul mai scurt, cu atîta este mai prețios. Să 'l folosim, dar să 'l folosim cu înțelepciune bărbătească.

Evenimentele ne au adus, fără voie, într'o pozițiune, unde afară de legea electorală, Români transilvăneni au interese identice cu cei din Ungaria. Nu atacăm nici o instituțiune,

nu comitem nici o crimă politică, dacă ne vom întruni puterile noastre cu a le lor.

Întrunindune puterile și lucrând împreună, vom rezolva și ce este neresolvat încă mai îngrăbi și de altă parte ne vom manifesta ca un popor național și patriotic în lăuntru și în afară.

Este un curent al timpului, pe care nici noi nu trebuie să 'l ignorăm. Lucrurile se desleagă astăzi prin compromisiuri. Numai unde popoarele sînt năcovele, acolo vine ciocanul ca să și facă treburile pe deensele.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Septembrie.

Ministrul president a respuns la interelațiunea lui Ștefan Miklós. Esența respunsului este, că dl ministru va susține „pacea” întru naționalități și confesiuni și va împedea ori-ce mișcare turburătoare. Constată mai departe, că la guvern nu s'a înaintat nici un felu de statute dela vre-o ligă antisemitică. Jidovii din Ungaria așa dară pot fi și mai liniștiți ca până acum, pentru că de pe acum le surid rațele soarelui cortedesc din mai multe părți de odată. În bucuria cea mare a Evreilor se va amesteca, la alegerile fiitoare, numai amarul, că nu vor sci pe cine să îmbrățișeze mai curînd, sau că iubinduși și „liberalii” și „independenții” i vor sfâșia de dragoste de nu vor mai sci ai cui sînt.

Preșenta Maj. Sale în Ungaria și în special la Cinci-biserici o au folosit Maghiarii din stînga estremă pentru o demonstrațiune. Pe când Maj. Sa premia deputațiunile clerului și autorităților civile în Cinci-biserici cetatea Dobrișinului a serbat mari serbători în onoarea lui Helfy și a altor corifei din opozițiunea estremă. „Magyarország” comentează evenimentul acesta într'un

articul lung și memorabil, în care împuță guvernului lui Tisza, că alungă pe Maghiarii în brațele stîngei estreme.

„Magyarország” are din punctul seu de vedere drept se se tînguie asupra pornirei lucrurilor din Ungaria. Însă care partidă maghiară n'a contribuit la pornirea aceasta? Toți din toate părțile au tîmăiat numai idolul naționalității maghiare, nebagând în samă felul cel poliglot al statului unguresc și necalculând cu împregiurările cele firești a le statului poliglot. Dacă unii dintre Maghiarii pun prea multă tîmăie în cădelnița lor națională se nu se supere ceilalți, căci eroarea are una și aceeași origine, prin urmare și păcatul trebuie să fie comun pentru dîșii pentru toți. Stînga estremă merge până la estrem cu cultul maghiarismului; pe când ceilalți merg mai încet. Celelalte elemente din stat sînt ignorate, pe când dacă ar fi și ele considerate de aceea ce sînt, Ungaria ar fi ceva mai puțin maghiarizată, prin urmare destul de maghiară ca Maghiarii să poată trăi cu frații lor cu ceilalți cetățeni de altă naționalitate, ca într'o patrie comună tuturor căți o locuesc șiși împlinesc datorințele față cu densa.

Se vorbește dice „Timpul” de cătva timp în unele cercuri europene, și cu oarecare consistență, despre apropierea Rusiei cătră alianța austro-germană. În cercurile diplomatice, ne spune „Messenger des Vienne” această apropiere este obiectul unei ocupări curioase, și se afirmă că acum cătva săptămăni ar fi avut loc, între imperații Wilhelm și Alesandru, o corresponsință, a cărei cuprindere arată dorința ce ar avă Russia să se înțeleagă cu Austria asupra afacerilor orientale. Prințul Bismarck ar fi comunicat aceasta baronului Haymerle la Friedrichsruhe. Cancelarul german a voit astfel să ia rolul de mijlocitor, și după cum se pretinde, lucrează acuma direct cu Livadia, luând pe seamă-i pe Austria, în vederea îndeplinirii dorinței exprimate de Russia pe timpul me

FOIȚA.

Dela Sibiu la Ogna și înderēt.

(Schia de călătorie).
(Incheiere.)

Când ajunserăm la biserică tocmai se terminase serviciul divin. Un șir lung de femei nu urite, cu învălțuri albe preste propodul alb, îmbrăcate cu un gust sănatos; bărbații robusti asemenea cu gust și bine îmbrăcați dovedesc, că ei pot fi acei ce prin lucru, păstrare și cumpăt sciu da înainte. Dacă am avut mulțămirile mele „din jos”, aici „din sus” se unesc toate împregiurările de a sterni mulțămirea iubitorului de bine. Pe lângă esterior și vestminte se mai adaoge locuințele solide mai multe la număr ca „din jos”; și curțile sînt preste tot mai avute. Ele tradează pe mai numeroși și bunii agricultori.

După cum spunea conducătorul meu Cicerone biserică aceasta este a doua zidire dela pierderea celei luate de nație, și caracterizează pe ziditorii ei, cari au ridicat-o din puterile

lor proprie cumpărând până și locul pe care stă. Dacă bisericei în cei 74 ani, de când este, i-au mai scăzut însemnătatea, apoi școala ce este lângă densa, este, care trebuie să stoarcă lauda dela ori și cine o vede. Și aici trebuie să dice ca mai sus: numai dacă poporul ce a ridicat-o ar sci și folosi.

La vre o cincisprezece pași, în dosul unui edificiu frumos (este casa parochială gr. cat.) se vede o bisericuță nu prea înaltă dar zidită masiv și în un stil oare care. Dacă ar fi și coperișul în stilul bisericei, înfațișarea monumentalului bizantin ar fi o adevărată decorațiune a locului, pe care se află; coperișul, situațiunea în dosul caselor și spoitura, care ascunde zugrăveala, detrag mult locașului sânt, zidit de principele Brancoveanu.

Biserica aceasta fără turn este terminată la anul 1701. În zilele Mariei Teresia, când se propaga nația cu puterea, spunea Cicerone meu, că au aușit din bētrăni, că s'au aședat tunuri în preajma bisericei și așa au cerut-o se o dea pentru nație și de ficat oamenii au și dat-o.

Întors dela excursiunea prin oraș,

lucrul cel dintăiu a fost se mai vĕd, cese întemplă în lumea mare. Mi-am îndreptat pașii spre cabinetul de lectură. Ca la toate băile se plătesce și aici o tacșă, așa numita tacșă de cură. Din aceasta, și trebuie să se adune bani frumoși într'o vară, se plătesc diarele pentru oaspeți și musica, arvnită se distrag publicul oaspet. Întraiu în cabinet și ce e drept ca oaspe de o di nici n'aveam dreptul de a face mari pretensiuni. Cabinetul în sine, când ar fi la alt loc, poate că nu ar fi togma reu. Este însă în nemijlocita apropiere de băile calde și de localul unde se încălzește apa. Căldura și șgomotul jignesc pe cetitoriu mai ales fiind însoțite de un roi de musce obrasnice fără seamă.

Cu lectura nu m'am putut ocupa mult. Ce era să cetesc? doar cum guvernul își apără în „Ellenör” în „Magyar Polgár” etc., cutare sau cutare proiect? On. comisiune sau comitet în zelul seu prea „patriotic” a prenumerat numai diare guvernamentale. Excepțiune „N. fr. Presse” și „Gaz. Trans.” și doar „Kikeriki.”

Am plecat de aci fără a fi putut

se me înformez mult ce se întemplă în lumea mare. În și afară de îngrăditură, sub pavilion și afară de pavilion, oaspeții se mișcau a preumblare. Am observat cu ocaziunea aceasta și cu cea de eri, că în anul acesta lucrul a început și aici, cu oare-care șfială, ași arbora flămurele. Ar fi păcat dacă ar căpeta îndrăzneală mai mare, pentru că atunci și u nica comoditate, ce oferia Ogna, ar dispără.

Un lucru de tot jignitoriu și chiar și grețos sînt schilavii de tot felii, cari trântiți pe fața pământului, jumetate goli, sbiară nelncetat, cerend milă. Nimenea, se vede, că nu este cine se ferească de oaspeții de molestarea aceasta.

Pela 4 oare a sosit trenul de plăcere. Trenul vine cu oaspeții de feliiu acesta până aproape de lacuri. Mulți dintre acestia se îndreaptă spre lacul Tököli, unde apa cuprinde 55% sare. Ca să vĕd și lacul acesta am plecat și eu în direcțiunea, încotro vedeam că se trage mulțime din cei nou veniți. În drumul meu am dat de alt punct interesant. Dela lacurile cele patru duce o cărare plântată cu ar-

morabile întrevederi dela Reichstadt: „Rusia nu opune pedeci Austriei în Orient; Rusia cere numai aceeași poziție la restul peninsulei balcanice, pe care Austria caută să o obțină la apus“.

În timp ce se vorbesc aceste despre Rusia, succesul demersurilor diplomatice, ce aveau în vedere apropierea Italiei de alianța austro-germană, se consideră de acum ca foarte compromis, în urma schimbării ministerului francez. În Germania demisia d-lui Freycinet a provocat în deosebi multă preocupare. În unele cercuri germane se crede, că astăzi eventualitatea alianței Italiei cu Austria și Germania nu mai este probabilă. Retrăgerea d-lui Freycinet — dice „Kreuzzeitung“ va produce probabil la Roma o apropiere a Italiei de Franța, mai ales, că fostul ministru francez Lepère se află astăzi în capitala italiană cu o misiune confidențială din partea d-lui Gambetta.

Memoriu

asupra executării articolului 55 al tratatului din Berlin sau libera navigațiune a Dunărei de jos.

(Incheiere).

Scopul dispozițiilor actului din Berlin este de a nu lăsa traficul dunărean în mâinile unei sau a două puteri. Principiul libertății exclude în adevăr monopolul comercial ca și monopolul politic. Această libertate este aici cu atât mai importantă de oarecând acela, care ar exercita dictatura la Dunărea de jos, ar exercita-o și în Peninsula balcanică, ale cărei state ar fi puse la bunul ei plac. Europa a voit dar și voese, ca interesele comerciale să nu fie de loc acaparate de una singură din puterile cele mari. Ea a vrut dar și voese, ca fie-care din statele semnatare să păstreze partea sa proporțională de influență la Dunărea de jos și în peninsula balcanică. În acest scop, ea a dat notă deliberativă României, Bulgariei și Serbiei pentru regulamentul de elaborat, spre a ocroti interesele mai apropiate de riveranii Dunărei de jos.

Ultimul reșobiu a dovedit până la evidență după cum făcuseră de altmintețea crisele precedente ale conflictului oriental, că este necesar a asigura viitorul. Congresul din Berlin a recunoscut aceasta.

Însă fie-care din puterile semnatare ale tratatului din Berlin n'are interese identice la Dunărea de jos și divergența intereselor nu permite de loc de a încredința în această parte a fluviului, unei singure dintre ele, paza și apărarea exclusivă ale navigațiunii și intereselor generale.

D. principe de Bismarck a declarat însuși în ședința dela 4 Iulie a congresului, că opiniunea, care repre-

sentă Dunărea ca marea arteră a comerțului german cu orientul se întemeiază pe o ficțiune. (V. Protocolul XII).

Germania o dar afară din cauză. Rusia nu poate avea la liberul trafic al Dunării un mare interes comercial, dela Galați până la Porțile de fer. Esportațiunea cea mai considerabilă a produselor sale se face pe la Odessa și această esportațiune n'ar pute decât să câștige dela pedecile aduse libertății navigațiunii pe Dunărea de jos.

Turcia e acum aproape desinteresată în chestiune. De altmintețea situațiunea sa politică e astfel în cât ea ar fi la bunul plac al altei puteri, care, în schimbul concesiunilor din partea sa, i ar garanta aiurea compensațiuni.

Cât despre Austro-Ungaria, ea are, pentru cuvintele espuse în capul acestui memoriu, astfel de interese la Dunărea de jos, în cât unele din organele sale de publicitate merg până a pretinde: că Dunărea ar fi un fluviu austriac, ear' căți-va din bărbații săi politici, că ar avea dreptul fundat și legitim de a acapara libertatea Dunărei de Jos, în folosul traficului său și de a dobândi astfel un fel de dictatură, de influență asupra navigațiunii fluviului.

Austro-Ungaria pare a urmări de mult acest scop. În 1857 ea redactă în adevăr un proiect de regulament (7 Noembrie), care fu semnat la Viena de către patru State, însă respins la Paris, în 1858, de către Puterile în conferență. Astăzi nu ne aflăm deci decât în fața unei nouă încercări a proiectului cădută acum 22 de ani. Dacă ea ar reuși a îngreua vaselor celor lalte națiuni ajungerea la Dunărea de Jos, dacă ea ar pute să le facă navigațiunea pe fluviu mai puțin comodă, supunând-o pedecilor, care n'ar depinde de cât dela bunul ei plac, ea ar micșora frecvența vapoarelor din occident în apele României și ale celorlalte riverane. Prin aceasta ea ar silii mai ales pe România puțin câte puțin a face esportarea produselor sale agricole pe liniile ferate ale Ungariei și ale Austriei: ea ar împedea, făcând-o prea costisitoare, importațiunea în principate a produselor manufacturale din Occident și ar asigura astfel o mare consumațiunea produselor proprii sale industrii. Cu chipul acesta ea ar dobândi în curând la Dunărea-de-Jos monopolul absolut, pe care nu l'execitează astăzi.

Nu tot aceasta este ținta ce și au propus puterile, proclamând libertatea și neutralitatea riului.

Dar nu tocmai cu Germania, cu Rusia, cu Turcia are Austro-Ungaria interese

Oaspeții „de plăcere“, după baie s'au împărțit în cele două grădini: alui Haidecker și Fronius. Cea dintâi, proprietate a cetățeanului din Sibiu Nendwich, este spațioasă și umbroasă; cea de a doua a cetățeanului sibiian Fronius, are umbră mai puțină. Bucate bune și beutură bună se găsec într'amodou, lângă care se mai adauge și muzica (pentru cruceri). Bieții chelneri asudă alergând și tot nu sunt în stare să mulțamească pe toți.

În fine se aude o fluierătură petrunătoare. Trenul oaspeților de plăcere vine și și oaspeții. Începuse a se întuneca, căci era opt oare. Era și nuoros. Nisece picușuri groși de ploae au început a muia pulbera de pe drum și hainele oaspeților de plăcere, între care m'am amestecat acum și eu. Până am ajuns la peptul, deasupra cărui ne astepta trenul, luncușul era togma bun de a merge cât înainte atât și înapoi și a mai și căde câte odată.

Cu chin! cu vai! am ajuns la tren. Trei fluierături și am ajuns earăși la Sibiu, pe care nu l'vedusem o și și jumătate.

contrare la Dunărea de jos; ci mai cu deosebire cu celelalte Puteri semnatare tratatului dela Berlin: Franța, Engliera, Italia, care fac un mare comerț de importațiune cu Principatele, și pentru care importanța schimburilor comerciale este și va rămâne criteriu influenței politice.

Ciocnirea intereselor se prezintă de asemenea între Austro-Ungaria aspirând la monopol și Principatele ne-semnatare tratatului de la Berlin, chemate a lua parte la elaborarea regulamentului dunărean.

Interesele lor proprii sunt nediscutabile și de altă parte, ele sunt într'un perfect acord, cu principiul, că navigațiunea riului trebuie să fie deschisă tuturor pavilionelor, fără monopolul de fapt, nici influență absorbitoare din partea vre-unei puteri mari.

Care este dar singura soluțiune, care ar pute să impace toate aceste interese?

Comisiunea europeană se va întruni la Galatz în luna viitoare Noembrie, spre a dezbate asupra acestei chestiuni. Este dar urgent de-a ne întreba, chiar de acum, în ce chip va pute ea să țină șama de aceste interese diferite, pe care le espuserăm aci.

Austro-Ungaria a propus deja o soluțiune în *ante-proiectul* său pentru regularea navigațiunii a poliției fluviale și a supravegherii pe Dunăre, între Porțile de fer și Galați, supus de densa dezbaterilor comisiunii europene în ultima ei ședință.

Se dice că aceasta, după inițiativa Franței și Englierei a refuzat de a admite acest *ante-proiect* ca basă a dezbaterilor sale și a decis, ca regulamentul, conform tratatului de la Berlin, să fie elaborat de toată comisiunea europeană, cu aduniciunea delegaților Serbiei și Bulgariei.

Fiind înlăturată cu chipul acesta încălcarea articolului 55 din tratat, mai este vorba acum de a face peste puțină și ori ce altă încălcare. Dar se afirmă astăzi, că Austro-Ungaria nu și ar fi retras *ante-proiectul* său de cât drept formă și că speră să facă a se adopta principiile formulate încă de la 1857 și consemnate din nou în acest din urmă act. Se mai adaugă încă — ceea ce ni se pare cu greu de admis — că ea s'ar fi asigurat deja de majoritatea voturilor în șinul Comisiunei.

Esaminând ideile formulate în *Ante-proiectul* în chestiune, în care nu se vede nici un cuvânt măcar, care să amintească principiul libertății de navigațiune pe Dunăre, le vom găsi în contradicere cu dispozițiunile testuale ale tratatului dela Berlin și, admițând chiar, că Austro-Ungaria stăruesc în ele, vom ajunge la această concluziune logică, că puterile semnatare și mai ales cele trei puteri occidentale nu vor pute să le admită.

Articolul 3 este redactat astfel: „Executarea regulamentului de față este pusă sub autoritatea unei comisiuni, numită comisiune micșată a Dunărei, reședind la Ruscuc, în care Austro-Ungaria, Bulgaria, România și Serbia vor fi fie-care reprezentate printr'un delegat.“

Art. 55 din tratat n'a prevăcut instituirea unei comisiuni de felul acesta. De unde ia oare Austria acest principiu? Art. 55 dice pur și simplu, că se va prelucra un regulament de navigațiune, poliție și supraveghiere. Dar nu ridică comisiuni europene dreptul de a exercita direct această supraveghiere. Este oare cu drept a atribui numai uneia din puterile semnatare dreptul, ce și-au rezervat toate? De asemenea art. 55 nu dice nimic nici despre executarea regulamentului; prin urmare, această executare nu poate fi încredințată, conform cu usul stabilit în genere în asemenea materii, decât statelor riverane, pe când comisiunea europeană va păstra dreptul de-a veghea, ca executarea

să se facă în mod leal și în conformitate cu regulamentul adoptat.

Austro-Ungaria pretinde, după cum se vede, în afară de tratatul de la Berlin și contrariu dispozițiilor sale, a acapara pentru ea singură dreptul de supraveghiere și, pe deasupra, să mai fie însărcinată și cu executarea regulamentelor de poliție și de navigațiune.

Ei bine cu ce titlu reclamă Austria un asemenea cumul de drepturi și de prerogative?

Ea nici nu e măcar stat riveran al Dunărei de Jos; căci dela Porțile de Fer și până la Galați nu sunt decât cele trei principate, care ocupă țărmii riului. Ea posedă, ce e drept, țărmii ai Dunărei și are un mare interes comercial și politic de a domina cursul riului în partea sa inferioară; însă în aceeași ordine de idei Rusia și Germania posedând și ele țărmii la Dunăre, ar pute să reclame sub același titlu admiterea lor în această comisiune supra numită comisiune micșată, și neprevăcută de actul internațional din Berlin. Pretențiunea formulată de Austro-Ungaria la art. 3 este dar contrară logice și neadmisibilă.

Art. 4 care e încă și mai important, dice în primul său alineat:

„Ea (comisiunea micșată) va fi președută de delegatul Austro-Ungariei. Otăririle sale vor fi luate cu majoritate de voturi; în cas de paritate, vocea președintelui va fi preponderantă.“

Austro-Ungaria voiesce astfel să și atribute omnipotența permanentă în această comisiune micșată și prin aceasta dictatura asupra Dunărei de jos. Cu ajutorul acestei comisiuni micșate nu numai că absoarbe atribuțiunile comisiunii europene din Galați, dar încă, cu ajutorul președinției perpetue și cu vocea preponderantă, ea absoarbe toată puterea în sinul acestei comisiuni.

Austro-Ungaria, practicând vechia maximă: *Divide et impera!* ar pute să câștige, când o voce, când alta, spre a dobândi paritatea opiniunilor și a domina atunci cu ajutorul vocii sale prezidențiale preponderante. Ea ar dobândi acest rezultat cu atât mai mult înlesnire, de oare-ce adesea ar fi divergență de interese între cele trei principate, și fiind că delegatul austriac ar pute atrage la densusul pe reprezentantul statului mai puțin interesat de a face împotriva.

De altmintețea Serbia n'are decât un mic litoral dunărean; Bulgaria are, ce e drept unul mai întins; însă România e riverană pe tot cursul riului pe țărmul stâng și pe cel drept dela Siliștria în colo. Așa dar din punctul de vedere topografic, este înegalitate între cele trei principate, ceea ce ar permite cu atât mai mult Austro-Ungariei de a împărți voturile reprezentanților lor. Art. 4 strică mai ales României, cu care Austro-Ungaria are cu toate acestea mai mult interes de a trăi în bună înțelegere.

Despre această președință perpetuă și despre această voce preponderantă nu e de loc vorba în tratatul din Berlin. Ar fi dar numai o încercare de usurpare a puterilor, violând actul internațional.

Atribuțiunile, pe care Austro-Ungaria ar voi să le aroage astăzi, de vreme ce în zădar s'a încercat să o facă a doua și după rebelul din Crimeea, ar pune libertatea Dunărei de jos în voia sa; această libertate ar deveni o adevărată ficțiune.

În adevăr, modul de executiune a regulamentelor supravegherii poate fi pentru bastimentele celorlalte națiuni o cauză atât de mare de vecșăfăni și de pedeci de tot felul, în cât Austro-Ungaria ar sci, făcând iluzorică libertatea navigațiunii, să de-parteze dela Dunărea de jos ori ce alt trafic decât al seu, ori ce alte bastimente decât acele, care plutesc sub pavilionul seu și de a și asigura astfel monopolul, despre care vorbim mai sus.

Ultimul articol al ante-proiectului austriac (art. 124) face încă și mai palpabile intențiunile Austro-Ungariei și revelează într'un mod încă și nemai-contestabil, scopul pe care îl urmărește. Acest articol se formulează astfel.

„Regulamentul de față poate fi modificat după trebuințe de misiunea micșă a Dunărei, întru cât aceste modificări nu vor fi în contradicție cu regulamentele comisiunii europene a Dunărei.”

Această comisiune micșă, inventată de Austro-Ungaria, prevădută și majorisată de ea, ar fi dar investită cu puterea de a modifica; ea singură, după trebuințele pe care această putere ar sci să facă a nasce dispozițiunile unui regulament elaborat și votat de comisiunea europeană întreagă ceea ce ar însemna, că Austro-Ungaria a cărei voce ar fi preponderantă, ar sci să facă a se nasce trebuințele și să se admită modificările.

Ar fi, din partea marilor puteri, a face act de abnegațiune și de desinteresare, contrarii proprietarilor lor interese, dacă s'ar supune acestei violări flagrante a tratatului din Berlin, care ar lăsa regulamentele chiar a libertății Dunărei la omnipotența uneia din ele. Nu putem de altmintearea să credem în această neînțeleaptă delegațiune de puteri din partea comisiunii europene. Stipulațiunile acestui articol din urmă nu dovedesc mai puțin decât toate argumentele, ce am mai putut produce, că Austro-Ungaria, prin instituirea comisiunii micșe, prin pretențiunea la președinția perpetuă și la vocea preponderantă, urmărește la Dunărea de jos escluderea transiului marinei negustoresci a celorlalte State. Ea și-ar ajunge scopul din ziua, în care va face să se adopte ideile sale de comisiunea europeană.

Să mai adaugem că Austria ar pute să conserve nedefinit situațiunea pre care și-a crea-o astfel; căci în virtutea conferenței dela Londra din 1871, puterile comisiunii internaționale din Galați inspiră în 1883 și dacă o singură putere, Austro-Ungaria de exemplu, care ar avè interes, ar refusa de a consimți la reînnoirea puterilor și atribuțiunilor acestei comisiuni internaționale, aceeași putere ar pute face să se voteze în urmă de către comisiunea micșă, că aceasta va continua a îndeplini atribuțiunile pe care le revindică astăzi.*

După ce am examinat ceea ce ar fi contrariu intereselor vitale ale puterilor și ale riveranilor Dunărei de jos, să căutăm adevărata soluțiune cu privire la aceste interese, care ar o-croti într'un mod real libertatea fluvului.

Această soluțiune este dată chiar de textul art. 55 al tratatului din Berlin; ea constă în executarea fidelă a dispozițiunilor lui:

1. Regulamentele de navigațiune, de poliție și de supraveghiere trebuie să fie elaborate și votate de întreaga comisiune europeană, cuprindând pe România, Serbia și Bulgaria.

2. Executarea acestor regulamente va fi încredințată fie căruia din statele suverane, întru cât îl privește. Comisiunea internațională din Galați va supraveghia această executare conform cu regulamentele.

3. Dacă puterile nu voiesc să primească art. 8 din anti-proiectul austriac asupra cabotagiului, ce este rezervat de acest articol statelor riverane, atât pentru serviciul porturilor lor respective, cât și pentru acela al

tuturor porturilor ale țărilor riverane ele vor trebui să l'înlocuiască printr'un alt articol, admițând cel puțin micul cabotagiul în favoarea statelor riverane, conform cu usul general. Nu mai prin acest mijloc Principatele de la Dunărea de jos vor pute să și creeze o marină de comerț. Însă acest drept va trebui să se exercite după principiile generale ale libertății de navigațiune, așa cum sunt stabilite în actual final al congresului dela Viena din 1815.

Soluțiunea ce propunem se impune încă și printr'o altă considerațiune, pe care nu putem lipsi de a o indica.

Tratatul din Berlin supune unui regim identic toată Dunărea de jos, de la Porțile de fer până la Galați, dar trebuie să observăm, că Brăila este un port al Dunărei, care face, ca și Galații, serviciul de mare. Brăila este pentru Moldavia ceea ce este Galații pentru Muntenia. Nu se poate sustrage dar Brăila de sub competența și autoritatea comisiunii europene pentru a o preda Austro-Ungariei, precum această putere pare a o dori, lăsând în același timp navigațiunea în apele Galaților sub supraveghierea acestei comisiuni. Trebuie să vedem și aici o dovadă vedită, că puterile au înțeles, că comisiunea europeană va exercita dreptul seu de supraveghiere asupra întregului curs al Dunărei de jos, și că constituirea unei comisiuni micșe, neprevădută de tratat, ar înconstituit, precum am spus o, o simplă usurpare de puteri.

Plenipotențiarul Austro-Ungariei s'a ferit să formuleze asemenea pretențiuni în sinul congresului, căci atunci ar fi contestat comisiunea europeană una din atribuțiunile ei fundamentale.

În adevăr, dl baron de Heymerle, în ședința dela 2 Iulie (V. prot. XI) a prezentat congresului un proiect de redactare pentru Dunăre, al cărui art. 3 sună astfel:

„Un comisar, delegat de comisiunea europeană, va veghia la executarea acestor regulamente.”

Reprezentanții celor-lalte puteri nu luară în considerațiune această propunere, ori cât de modestă era. Cu toate aceste ea implica recunoșterea de către Austro-Ungaria, în epoca aceea a dreptului de supraveghiere a celor-lalte puteri cu simpla rezervă, că trebuie să fie exercitată de un comisar ad hoc, și a dreptului de executare a regulamentelor de către statele riverane; căci a supraveghia și a executa sunt două operațiuni distincte și dacă, în gândul Austro-Ungariei, comisiunea europeană ar fi avut executarea, ea nu ar fi putut numi un comisar spre a supraveghia propriile sale acte.

Dar aceasta putere cere astăzi pentru ea singură această executare și această supraveghiere. Puterile, cari au refuzat de a discuta propunerea făcută la congres de către d. de Heymerle, se vor desjudeca ele oare astăzi precum face Austro-Ungaria? Ele i-au refuzat puțin, ce era în 1878, cedăvor în 1880 la nesce pretențiuni mult mai mari?

Acum sunt în joc interesele lor comerciale și politice cele mai esențiale.

La ce ar ajunge, în sfârșit, silințele Austro-Ungariei chiar când ar isbuti cu proiectul seu de comisiune micșă cu vot preponderant.

Dacă unele din statele de la Dunărea de jos nu ar voi să ia parte la elaborarea regulamentului, care ar fi consecunță acestui refuz?

Dacă România, spre exemplu, s'ar abțină de a vota sau de a recunoaște puterea executorie a măsurilor luate, unde ar fi sancțiunea de executare? Dacă în fine România sau alt principat ar refusa de a trimite delegați în această Comisiune micșă, cum s'ar

pute constitui ea, cum ar pute să delibereze?

Săruița Austro-Ungariei în proiectul seu nu ar aduce dar de cât un rezultat prevădut: adică de a com-promite bunele sale relațiuni cu poporul român, care ar vedea cu drept cuvânt în răstăcirile acestei puteri un ce vătămător pentru interesele sale mai legitime și o aspirare la dictatura asupra Dunărei de jos. A și instrăina simpatiile unui stat a căruia amicitie este atât de folositoare Austro-Ungariei, ar fi oare un act de bună politică?

Nu mai este îndoială, că bărbății politici cei mai însemnați, cei mai patrioți din România doresc o apropiere sinceră și durabilă între țara lor și Austro-Ungaria; dar aceasta, călcând tratatul din Berlin, fără folos d'altmintearea pentru influența ei, ar descu-ragia pe amicii sei în silințele lor, spre a aduce această apropiere și ar silii pe România a căuta în altă parte apărători ai dreptei sale cauze.

Sântem în drept de a crede, că înțelegerea între riveranii de la Dunărea de jos și Austro-Ungaria este posibilă, însă numai cu condițiunea, ca această putere să cosimță la elaborarea unui regulament, care după ce va stabili formal principiul libertății fluvului, va apăra în același timp propriile sale interese, și pe acele al principa-telor pe la Dunărea de jos și interesele generale ale traficului internațional,

Varietăți.

* (Onomastica Maj. Sale) se va serba Luni în 22 Septembrie (4 Octomvrie st. n.)

* (Congres). Avem informațiuni dela locul cel mai competent, că congresul național bisericesc al provinciei noastre metropolitane, care era să se țină la 1/13 Octomvrie a. c., se va convoca și ținea numai în anul viitoriu 1881.

(Ministrul de interne) a în-cuviințat deocamdată 15,000 fl. v. a. pentru locuitorii din comitatul Szabolcs, cari pătinesc de miserie.

* (Comitatul Sibiului). În 5 Octomvrie n. se va ține ședința comitetului permanent, eără în 8 Oct. n. adunarea generală a comitatului.

* (Postal). La direcțiunea postală din Sibiu este de ocupat postul unui servitor cu salariu anual de 300 fl. și bani de cuartir 60 fl. v. a. Doritorii de a compete la acest post au să și trimită suplicile lor la susnumita direcțiune în restimp de 3 săptămâni.

* (A mênare). Adunarea gen. a desparț. III al Ass. tr., anunțată pe mâne, se amână până de mâne într'o săptămână (10 oct. 28 sept.). Comitetul.

* (În Tipografia arhiepiscopalesană) a eșit de sub tipar: *Catechism pentru învățământul religiunii dreptcredincioase-resărîtene* în scoalele primare de Moise Toma, prelucrat de Simeon Popescu. Sibiu 1880.

* (Doamna Marthe Abbadie). Eminentă profesoare de limba și literatura franceză, la cereri generale, s'a decis a deschide un curs public de limba și literatura franceză pentru doamne și domni. Prelegerile se vor ține în propriul seu salon în toate Duminecile dela 3 până la 5 oare d. am.

Bilete de intrare 50 cr. de persoană, sau 2 fl. 50 un abonament pentru 6 prelegeri, se pot avè la librăria Schmedeke.

Duminecă 3 Oct. Dna Abbadie va vorbi despre Molier și operele sale. Vor urma toți classicii francezi.

* (Comasațiunea) are să se facă și în comuna Sais lângă Sighișoara, majoritatea locuitorilor însă se

opune energic. În 23 Sept. eșind în fața locului comisariul Szekely, sătenii numai decât au început a trage clopotele, poporul alergă din toate părțile ca ploaia spre scoală, unde adunându-se o mulțime de oameni era pe aici să se nască un esces teribil, dacă comisariul nu se întrepunea ca să domolească spiritele infuriate.

(O bandă organizată de furi) s'a aflat de curând în comitatul Torontalului. Între membrii numeroși ai acestei bande se află și mai mulți membri de poliție și un notariu comunal, care făcea soților sei mai multe pasapoarte false, prin cari le mijlocia vânzarea obiectelor furate.

* (Zăpadă de toamnă). În 26 Sept. n. între 4 și 5 oare după amezii în Budapesta a nins vre o câteva minute.

* (Defraudare nouă). Cassariul din Szokacs (comitatul Tolna) — după cum ne spune „Egyetértés” — a defraudat o sumă de 5800 fl. v. a. Aceasta s'a aflat numai acum de o lună, deși cassariul funcționează de vreo 3 ani. El firesce se află în cercetare, dară ce folos, că avera lui nici pe de parte nu acoperă ceastă pagubă.

Bursa de Viena și Pesta
din 30 Septembrie 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	107.45	107.80
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	80.60	80.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	97.—	95.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	84.80	84.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	121.50	121.50
Obligațiuni ung. de rescumpărare rămintăului	94.50	94.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorșorie	93.25	93.50
Obligațiuni urbariale temesane	93.50	93.50
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorșorie	92.—	92.50
Obligațiuni urbariale transilvane	9.80	93.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	94.50	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimii de vin	93.—	93.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	71.20	71.—
Datorie de stat în argint	72.25	72.25
Renta de aur austriacă	87.75	87.25
Sorși de stat dela 1860	130.25	130.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	819.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	281.25	280.40
Acțiuni de bancă de credit ung.	247.25	248.—
Sorși unguresci en premii	107.—	107.—
Sorși de regularea Tisei	106.50	106.75
Argint	—	—
Galbin	5.62	5.63
Napoleon	9.39	9.41 1/2
100 marce nemțesci	68.20	68.25
London (pe poliția de trei luni)	118.15	118.10

Economic.

Sibiu 28 Septembrie n. Pro hectolitru: Grâu n. 6.50-7.50; grâu scârțos n. 5-6; sâcăr n. 5.-5.40; Orz n. 4.10-4.50; Ovės n. 1.90-2.30 Cukuruz n. 4.60-5; Mălină n. 7.-8; Cartofi n. 1.60-2; Semeția decăneap n. 7.-7.50; Măseze n. 6.50-7; Linte n. 9.-10; Fasole n. 6.-7 pro 50 chilo; Fână de plăn n. 6; Sîlînă n. 36-38; Unsoare de porc n. 32.-35; Sâmbur pro 50 chilo n. 15.-16; Sâmb. de lumină n. 28.-25; Luminări de seșu 50 chilo n. 28.-29; Sâpun n. 19.-20; Fân 50 chilo n. 0.80.-1.0; Căneapă pro 50 chilo n. 17-19. Lemne vătoreșe de foc pe metru cubic fl. 3.— Spirit pro grad 55-60 cr. pro chilo: carne de vită -46— cr; Carne de vițel 36-50 cr carne de porc 46-50 cr; carne de berbec 24-26 cr; oașu 10 de 20 cr.

Nr. 138. **CONCURS.** 1-3

Pentru ocuparea postului de învățător la scoala confesională gr. or. din Feldioara secuiască, presbiteratul Turdei-inferioare se publică concurs până la 19 Octomvrie a. c. st. v. în care și va fi și alegerea.

Emulmentetele împreunate cu acest post sînt:

1. 100 fl. dela popor prin repațiune, care sută de floreni o va ridica dela epitropia parohială în trei rënduri și adică: o a treia parte la o lună după ce a început învătământul cu pruncii; o a doua parte în 15 Far 1881 și restul numai decât după ce a depus esamenul cu pruncii.
2. Cuartir natural în edificiul scolei.
- De va primi și cantoratul, va avè salariu anual cantoral cicer 30 fer-

* Art. LV. „Regulamentele de navigațiune, de poliție fluvială și de supraveghiere dela Porțile de fer până la Galați vor fi elaborate de comisiunea europeană, asistată de delegații Statelor riverane și puse în armonie cu acele, care au fost sau vor fi edictate pentru cursul din jos de Galați.”

dele (a 16 copuri) ecuruz in graunte o gradina de legumi, si din venitele stolare dupa usul de pana acum terfiatiatea.

Doritorii de a ocupa aceste posturi, sau si numai cel de invetator, au de a si asterne suplicele instruite conform „Stat. Org.“ si a „regulamentului“ din anul 1878 pana la terminul sus indicat, oficiului ppresbiteral in Agarbici p. u. Gyeres.

In confelegere cu comitetul parochial. Agarbici 14 Septembrie 1880.

Simeon Pop Moldovan m. p. protopresbiter.

Nr. 139. 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de invetator in comuna Mocui ppresbiteratul gr. or. al Turzii-inferioare se escrie concurs pana in 19 Octomvre a. c. st. v.

Salariul invetatorului e 200 fl. v. a. cari i va primi in doue rate.

Doritorii de a ocupa acest post au a si asterne concursese pana la terminul supra indicat oficiului ppresbiteral, conform „Stat. Org.“ si in special au a documenta, ca au depus esamentul de calificatiune.

In confelegere cu comitetul parochial. Agarbiciu, 15 Septembrie 1880.

Simeon Pop Moldovan m. p. protopresbiter.

Nr. 245. 2-3

CONCURS.

Instituindu-se un post de invetatoriu adjunct la scola confesionala gr. or. din Cebea, protopresbiteratul Zarandului, in urma harthiei venerabilului consistoriu de dto 4 Iulie Nr. 2109 scol.; pentru intregirea acestui post se escrie concurs cu terminul pana la 30 Septembrie st. v. 1880.

Emolumentele sunt:

1. Salariu anual de 200 fl. v. a. solvind in rate din alodiul comunal. 2. Cuartir liber si folosirea gradinei scolare.

3. Trei orgii de lemne, din cari se va incaldi si scola.

Doritorii de a ocupa aceasta statiune au a si trimite suplicele lor instruite cu documentele prescrite de „Statutul organic“ si „regulamentul provisor“ din anul 1878 oficiului protopresbiteral gr. or. al Zarandului in Bradu (Hunyadmege) pana la terminul idicat, cand va fi si alegerea.

Oficiul ppresbiteral gr. or. al Zarandului, in confelegere cu comitetul scolar.

Bradu 12 Septembrie 1880.

Nicolau Mihaltianu m. p. ppresbit.

Nr. 240. 3-3

CONCURS.

Conform concludului adunarei generale a asociatiunei transilvane tinute in Turda la August a. c. se publica concurs precum urmeaza:

- 1. Un stipendiu de 70. fl. v. a. pentru un tiner, care cerceteaza vreo scoala reala din patrie; 2. Un stipendiu de 60 fl. v. a. pentru un ascultator de agronomie; 3. Un stipendiu de 60 fl. v. a. pentru un elev de pedagogie in patrie; 4. Un stipendi ude 60 fl v. a. din fundatiunea „Galliana“ pentru un gimnasist; 5. Doue stipendii de cate 60 fl. v. a. pentru tineri sau tinere, cari cerceteaza vreun institut de meserii s'au de industrie in patrie.

Concurentii la aceste stipendii au de a si subterne suplicele lor la suberisul comitet pana in 25 Octomvre

a. c. instruite cu atestat de botez si de paupertate, precum si cu testimoniu de pe semestrul II al anului scolaric 1879/80.

Sibiu 18 Septembrie 1880.

Comitetul asociatiunei transilvane.

Publicatiune!

Pe Dumineca in 10 Octomvre 1880 st. n. la 1 ora dupa amezdi se va esarenda in cancelaria comunei Sadu atat dreptul de carclumariat cat si morariat al comunei pe timp de 3 eventual de 6 ani, incepnd dela 1 Ianuarie 1881 nainte, pe calea licitatiunei publice.

Conditiiunile de licitare se pot vede si inainte de ziua licitatiunei in cancelaria comunală

Sadu in 28 Septembrie 1880.

Primăria comunală.

[58] 1-24

Numai odata se ofere o ocaziune asa de favorabila de a procura un orologiu escelent cu jumetate pretul.

Desfacere grandioasa.

Raporturile politice, care s'au ivit in intreg continentul Europei, n'au lasat inotarii si Elvegia. Consecinta a fost emigrarea lucratorilor in mase, care a paralizat existenta fabricilor, si fabrica reprezentata de noi, care e cea dintai si cea mai insemnata fabrica de orologe, a inchis de o camu dacta fabrica sa, inred inapand-ne pe noi cu vendarea fabricatorii sale. Aceste asa numitele orologe de buzunariu-Washington sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegate gravurate si in frumuseate si luate dupa sistemul american.

Toate orologele sunt repassate (examinate) pe secunda si garantam pentru fie-care 5 ani

Ca dovada a garantiiei sigure si a soliditati celei mai severe, ne obligam prin aceasta in public, ca s'ntem gata a reprimi si schimba fie-care orologiu, ce nu convine. 1000 remontoire de buzunariu fara cheie de intors la toarta, cu mantala de cristal, regulate cu acuratea extra-ordinara pe secunda, afara de aceasta aurie prin electro-galvanism noi, dimpreună cu lanș și medalion etc. prețul de mai nainte fl. 25, acum numai fl. 10.20 de unil.

1000 ancore esemplare de linc din nickel-argint, pe 15 rubinuri cu cadranii in email, arator de secunde, sticla lată de cristal, mai nainte cu fl. 21, acum numai fl. 7.25 de unil, toate repassate pe secunda.

1000 orologe-cilindre intrumseate in capsula de nickel argint, cu sticla lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanș medalion și cutie de catifea, mai nainte fl. 15; acum numai fl. 5.60 unil.

1000 orologe ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetaric c. r. pe 18 rubinuri, afara de aceasta aurie prin electricitate, foarte fin regulate. Orologele au costat mai nainte fl. 27 acum numai fl. 11.40 unil.

1000 orologe remontoire-Washington de buzunariu din argint greu și veritabil de 13 loți, probat la oficiul c. r. de punciare, pe langa garantiie severa repassate pe secunda, cu mechanism de nickel așa încat orologele aceste n'au nici cand lipsa de reparatură. Orologele aceste au costat mai nainte fl. 35 și astăzi se capeta cu pretul fabulos de etin numai cu fl. 16. Afara de aceasta langa fie-care orologiu se da grațuit un lanș, medalion și cutie de catifea.

1000 orologe pentru doamne de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai nainte cu fl. 40, acum cu fl. 20.

1000 orologe remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai nainte cu fl. 100 acum fl. 40.

650 orologe de parete cu incadratura de email fin cel mai fin și cu mechanism de sunat, mai nainte cu fl. 6 acum cu fl. 3.75 usul repassat.

650 orologe destepatoare cu aparat de larmă, foarte fin regulate, aplicabile și ca orologe pe masa de scris, mai nainte fl. 12 acum numai fl. 4.30.

650 pendule cu lucra foarte fin de sculptura in casulii inalte gotice de lemn, de intors in fie-care a opta fl. regulate fin pe secunda, foarte frumoase și imposante; de care-co un astfel de orologiu și in 20 de ani mai aur preț indoit, se nu lipseasca astfel de orologiu din nici o familie, mai cu sană pentru ca astfel de piesă de cabinet este decor in fie-care locuintă. Orologele aceste costau mai nainte fl. 35, acum numai fabulosul preț excepțional de etin de fl. 15.75 unil.

Comandand cine-va orologe pendule are se adauga și o arvuna.

Adresa:

Desfacere de orologe Fabricii de orologe Fromm. Viena, Rothenthurnstrasse Nr. 9, Parterre.

P. T. Subsemnata aduc cu tot respectul la cunoscinta publica, ca dela 1 Octomvrie 1880 Negotul meu de marfa impletita si de impletitura cu masina

Publicatiune! Conform esmisului consistorial din 6/18 Septembrie 1880. Nr. 2849. E. se esarandea ghețariul impreună cu restauratiunea „Gerlitz“ dela 1 Decemvre 1880 n. pe 3 ani consecutivi.

Auditi, vedeti si mirati-ve! Marfurile de argint Britania, primite dela o masa concenuala a unei mari fabrici de argint Britania, devonito falita, se dau cu ori ce preț sau mai bine dis grațuit.

Afara de aceste mai sunt: 15 cutite, furuce și linguri de argint Britania, cate 6 bucăți toate 18 laolaltă fl. 3.75 6 linguri mici de cafea de arg. Brit. mai nainte cu fl. 3.— acum numai cu fl. —.00 1 lingură de supă „ „ „ „ „ 1.50 „ „ „ „ „ 1.50 1 „ lapte „ „ „ „ „ 5.— „ „ „ „ „ 1.50 6 tave „ „ „ „ „ 4.50 „ „ „ „ „ 1.50 6 susțitoare de cutite „ „ „ „ „ 4.— „ „ „ „ „ 1.20 1 cutie de zăcher „ „ „ „ „ 2.— și fl. 3.— 1 pereche șneșnice mai mari de „ „ „ „ „ 2.— și fl. 3.— 1 clopotel de masă de arg. Brit. mai nainte cu fl. 4.— acum numai cu fl. 1.— 1 pahar de ouă „ „ „ „ „ 2.— „ „ „ „ „ 1.50 1 piperață și salniță „ „ „ „ „ 2.50 „ „ „ „ „ 1.75 1 Carafine p. oțet și ulei „ „ „ „ „ 3.50 „ „ „ „ „ 4.50 1 mealtă de foc grea de pus pe masă mai nainte fl. 3.— acum numai cu fl. —.45 Cane de cafea și tea a fl. 2, 2.50, 3, 4; clesco de zăcher a cr. 35, 50, 80 fl. 1; cutii de zăcher a fl. 2, 2.80; presătorii de zăcher a cr. 25, 40, 75, 90 fl. 1; carafine de oțet și olei a fl. 2, 4; cutii de unt a cr. 75, 95, fl. 1.70, 2.80, 3.25, 4. — încă și alți articuli nenumerați.

Neoplanta. 1875. Medalie de argint. Seghedin. 1876. Medalie pentru merite.

CLOPOTE DE TOATA MĂRIMEA pe langa hotarirea prealabila a sunetelor lor. Cu deosebire recomandă clopotele gaurite, inventate de densus, a căror sunet este mai adanc decât acelor de constructiunea vechie și care, fiind de 100 punți, sunt asemenea celor de 140 punți de constructiunea vechie.